

Беседа Хорепископа Наума на Велики Четвртак у Манастиру Светога Јустина Ђелијског

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Прошле недеље, драга браћо и сестре, милошћу Божијом прослависмо велики и радосни празник Цвети, празник Уласка Господа Христа у Јерусалим. Дан када је Господ Спаситељ наш, свечано ушао у Јерусалим пред Своје Страдање, а народ Га радосно са клицањем – благословен који долази у Име Господње, Осана на висини, поздравља, носећи палмине гранчице у рукама и простирући грање од дрвећа и хаљине њихове. Господ је ушао у Јерусалим као Цар. Као онај који човеку доноси Живот Вечни. Народ Га прима као Месију и поздравља свечано. Због чега, браћо и сестре? Због тога што су чули да је Он васкрсао мртваца који је четири дана био у гробу, пријатеља Свога Лазара. Но, тај исти народ ће ускоро да кличе: "Распини, Га, распни!" После уласка у Јерусалим, Господ добровољно, полази на страдање за нас људе, да би нама осигурао Живот Вечни. Са Господом смо Богу хвала, били на Цвети, са Господом смо на путу Његовога Страдања: Велики Понедељак, Велики Уторак, у Велику Среду, ево нас, милошћу Божијом и на Велики Четвртак, заједно са Богом, окупљени на Тајној Вечери Његовој, на Светој Литургији, на Светој Евхаристији. Велики Четвртак је дан када је Господ основао Свету Тајну Причешћа, Свету Евхаристију, дан када је Господ дао Себе, предложио Себе за Храну, Своје Тело, Своју Крв дао ученицима Својим, рекавши им: "Узмите, једите, ово је Тело Моје, које се ради Вас ломи за отпуштење грехова." Он је узео Чашу, као што пише у Светом Писму, показао је Богу и Оцу, заблагодарио, благословио, осветио, и дао ученицима Својим рекавши: "Пијете из ње сви, ово је Крв Моја, Новог Завета, која се ради Вас и ради многих пролива за отпуштење грехова" и додао: "Ово чините за Мој спомен, јер када год овај хлеб једете, и из ове Чаше пијете, ви смрт Моју обнављате, Васкрсење Моје исповедате." Ето, по заповести Господњој, Свети Апостоли су надаље служили Свету Литургију, Свету Евхаристију редовно, и она се по њиховом Предању служи у Цркви Божијој и служиће се браћо и сестре, до краја света и века. Ево у спомен на спасоносна Страдања Господња, Његово Васкрсење, Вознесење, и Силазак Светога Духа, а и Његов Други Страшни Долазак, ми одслужисмо Свету Литургију, причестимо се Пречистим Телом Христовим, Пречистом Крвљу Његовом. Тако смо се сјединили са Господом, и душом и телом, примили Господа у себе, примили освећење, опроштај грехова, примили благослов Божији, примили благодат Божију за борбу са невидљивим непријатељима и са страстима, примили ослабљење страсти, примили умудрење за живот у Христу Исусу, Господу нашем, примили божанске дарове, браћо и сестре, и заштиту од свих видљивих и невидљивих непријатеља. Све нам то доноси Свето Причешће. Све нам то Господ доноси кроз Свете Тајне. Због тога је браћо и сестре, потребно приступати Светом Причешћу, због тога је

браћо и сестре, потребно долазити на Свете Литургије, на молитву у храмове Божије, а никако бежати од њих, из било ког разлога: било да се ради о најезди болести, вируса, најезди непријатеља, или било које непријатељске најезде и болести, не треба бежати од храмова Божијих, Свете Литургије, него напротив, долазити и притицати Господу јер је Он снага наша, заштита наша, помоћ наша, освећење наше, здравље наше, душевно и телесно, све добро наше, тако нас Дух Свети учи, браћо и сестре, да Господу притечемо, а Он нас благосиља и телесним и душевним здрављем и Животом Вечним у Царству Своме. Господ је хтео да нас нахрани Вечним Животом, да нас Собом нахрани, због тога у Цркви Својој оставља Тело Своје, Пречисто, и Пречисту Крв Своју и каже: "Ко једе Тело Моје и пије Крв Моју има Живот Вечни и Ја ћу га васкрнути у Последњи дан." Чујете речи Господње, ко се причешћује Светим Тајнама, не имат ће, него већ има Живот Вечни у себи, и Господ ће га васкрнути у Последњи дан. Дакле и његово тело ако истурне у земљи, Господ ће васкрнути на Реч Своју, као што је васкрсао Лазара у четврти дан, наредити души да се сједини са телом, васкрслим, новим, обновљеним – онаквим, какво је тело Господње било по Васкрсењу, Вазнесењу, и човек ће такав, целокупан са душом и телом, ући у Живот Вечни, у радост Господа свога, али под једним условом: да је веровао у Господа Исуса Христа, да се причешћивао, да се кајао, да се исповедао, браћо и сестре – све је то потребно да бисмо достојно примили Господа у себе, да бисмо наследили Живот Вечни, да нам Свето Причешће буде залог Вечнога Живота, јер ако недостојни приступамо Светом Причешћу, по речима апостолским: ми суд себи једемо и пијемо. Због тога је потребан пост, припрема и исповедање, кајање и скрушено срце, пре него што приступамо Светим Тајнама. Свети Апостол Павле каже: "Због тога што се многи недостојно причешћујете Телом и Крвљу Христовом, због тога су многи од вас болесни а многи и умиру." Чујете ли те страшне речи: болесни дакле и душом и телом и умиру, и душом и телом. Дакле, недостојне причаснике, Господ не благосиља, због тога са страхом Божијим, вером и љубављу треба свагда приступати Светом Причешћу, приступати Господу који је Спаситељ наш, и Живот Вечни наш. Браћо и сестре, ево ово наше време је тешко бреме, када многи пастири саветују својим овцама: "Не долазите у цркве јер ћете се заразити, сачувајте телесно здравље своје;" када многи лажни пастири екуменисти, затварају цркве своје благословима својим, забрањују да се служи Света Литургија док вирус не престане. Због чега браћо и сестре? Због тога што су и сами заражени "духовним корона вирусом" – екуменизмом. Јерес екуменизма, та свејерес, заслепљује њихове очи, помрачује њихов ум, па су изгубили расуђивање. Колико је то велико слепило браћо и сестре, видимо и сами: видите ли колику слепоћу, колику неразумност, доноси вирус – корона вирус екуменизма. А Богу хвала, што нам је дао нашег пастира Владикау Артемија, који је најприје сачувао себе, од тог смртоносног вируса да га се не дотакне, а онда и све нас научио да узмемо маску молитве и скафандер исповедања Православне вере, да вирус не би дошао до срца нашег до душе наше, и усмртио нас. Ево Богу хвала, наши храмови су отворени. Благослов нашег Владике Артемија у овој тешкој ситуацији јесте, да наставите да се Богу молите, као што сте се и до сада Богу

молили, да редовно долазите у храмове Божије, појачајте молитву, појачајте покајање, појачајте добротворство, усрдност и службу Богу – то је његов благослов, а не, никако да не долазите у храмове Божије, а не, затворите храмове и нема Свете Литургије, молићемо се када прође вирус – то не говори наш мудри пастир, јер га Дух Свети, Господ Исус Христос учи како треба поступати у овој ситуацији и слава и хвала Богу што имамо таквога пастира, те можемо да служимо Свете Литургије, да приступамо извору Вечнога Живота, да се исцељујемо од душевних и телесних болести, да добијемо залог Вечнога Живота. Због тога браћо и сестре, слушајмо реч свога пастира, идимо његовим путем, а то је пут исповедања Православне вере, то је пут љубави Господње, то је пут покајања и смирења, то је пут кротости и љубави: други пут ми Хришћани не знамо. А за оне који скрећу са тога пута, спречавајући да народ долази на Свете Литургије у храмове Божије у време вируса, за њих ћемо се молити: Господе опрости им јер не знају шта раде. Људи су Господе и они, опрости им и уразуми их Господе, а нама дај снаге и премудрости да идемо Твојим путем и да никога не осуђујемо, него да разумемо слабост људску и да се од срца, са љубављу смирено молимо за оне који греше: то је дар Божији, браћо и сестре. Дакле, још једном понављам: немојмо осуђивати оне који данас греше, јер не знају шта раде. Осуђивање браћо и сестре је тежак грех. "Не осуђујте и нећете бити осуђени," каже Господ. Свакако ми осуђујемо поступке екумениста у овом тренутку, али њих саме не осуђујемо. Да није Господ нас заштитио, да није дао таквог пастира, можда бисмо и ми кренули тим путем, били заведени. Да нас Господ није заштитио и ми бисмо пали. Наша снага и наша заштита је Господ, а не ми сами, наша мудрост, то треба да знамо. Дакле смиримо се, идимо путем Господњим, кајмо се, Богу се молимо, долазимо у храмове, исповедајмо се, причешћујмо се, благодаримо Богу на свему, тражимо заштиту од свих видљивих и невидљивих непријатеља, од свих болести, од свих невоља наших, које нагрнуше на нас, на наш народ, на читав православни свет у овом тренутку: ето, то је пут и тада ће нас Господ благословити. Послушајмо Речи Господње браћо и сестре, изречене ученицима у Гестиманији: "Бдите и молити се да не паднете у искушење," ту Реч Господњу да послушамо, да пазимо на себе. Молимо се често и чисто, да не паднемо у искушење, јер непријатељ наш ђаво као лав ричући хода, и тражи кога ће да прождере. Смирење и молитва, покајање, ће нас одбранили од свих замки, од напада његових. Нека би нам свима Господ, молитвама Своје Пречисте Матере, Светог Јустина Ћелијског коме је овај храм посвећен и свих Светих, подарио, да будемо ревносне слуге Господње, да своју веру до краја одржимо, да се као победници нађемо, да уђемо у радост Господа свога, Господа Исуса Христа, Човекољупца, коме са Оцем и Духом Светим нека је свака слава, част и поклоњење, кроза све векове и у сву вечност. Амин.